

Ingemar Inolit berättar om sina erfarenheter av Maritex

Jag var telegrafist i Broströmsredierna från 1962 till 1973 varav de sju sista åren ombord på MS Gripsholm. Därefter var jag anställd på Broströms kontor och hade hand om telekommunikationerna bl a då telex, telefoni, telefax, "skrivautomater" mm. Därefter jobbade jag på dataavdelningen med systemutveckling fram till 1985 då Transtema bildades.

Gripsholm var väl det fartyg som efter att Maritex installerats på Sea Sovereign stod i tur att användas. Det var ju framför allt Alf Persson (var även radioamatör) och Olof Lundberg (också radioamatör nu boende i England, blev chef för Marisat).

Efter installationen ombord på Gripsholm kom vi direkt igång på överresan till New York där de flesta kryssningarna startade. Det fungerade under alla åren helt klanderfritt såväl tekniskt som funktionsmässigt. Trafiken via Göteborg Radio/SAG var ju upplagd för att förmedla sedvanliga telegram så det var alltså inte som vanlig "chat" mellan abonnenterna i alla fall var det inte så som det användes. Vi kunde även ta emot SAX-preset, dvs de dagliga svenska nyheter som sändes till handelsflottan. Även detta fungerade i stort sett mycket väl. Det kunde förstås hända att det kunde bli problem vid mottagningen under långkryssningar men då gick det vanligen inte heller att ta emot på telegrafi. Den mottagna texten trycktes sedan direkt på fartygets offset-tryckeri i flera hundra exemplar. Vad gäller telegramtrafiken så var det inte bara sådana till huvudkontoret i Göteborg som skickades till SAG via Maritex utan även till SAL's New York-kontor där bokningar och annat sköttes och andra agentkontor för de olika hamnanlöpen såväl som för

Telegramutväxlingen som tidvis var mycket omfattande då såväl resebyrå och mycket annan service fanns ombord. Som exempel så reste en stor del av passagerarna under en jorden-runt-kryssning till New Delhi-Tibet-Nepal etc. för att återkomma i Singapore och allt skulle bokas transporter, hotell, middagar etc. Även inköp av färskvaror beställdes från fartyget före ankomst till olika hamnar.

Vi använde alltså Maritex till stor del även för kommunikationen av telegram till många av de länder där det inte fanns bra kuststationer eftersom det via SAG fungerade mycket väl med framkomligheten av telegrammen. I USA fanns det ju utmärkta kuststationer (WSL, WCC) medan i många andra platser det var såväl svårframkomligt som osäkert och givetvis till länder dit passagerarna reste på mer långväga turer.

För styrning av Maritexen kunde frekvensbanden som skulle prövas för att avveckla trafiken väljas. Det gick att avläsa signalerna där SAG hördes och låta Maritexen välja de som var möjliga för säker och snabb överföring.

Erfarenheterna var alltså mycket goda av Maritex och var till god hjälp speciellt under längre kryssningar.